

De kleine madelieren langs de vliet
Vertonen heel hun hart aan wie ze ziet,
daarrond een glimlach in een ster van pijn:
al bijna vreugde, maar nog net verdriet.

Wij vonden net hete Babel van de krant,
al woont in koeler wijk nor predikant
ga voort; de wind blaast in het raadgebied
toch luchtinger, en uit de eerste hand.

Ontvlucht het hete Babel van de krant,
al woont in koeler wijk 'n predikant
ga voort; de wind waait in het raadgebied
toch luchthiger, en uit de eerste hand.

Een dag lang van onwetendheid geticht,
dan, na het werk, begint het onderricht:
de woorden vlokken door uw schemering
en dorren een voor een de grankens licht.

en gaven eenzaam en geïsoleerd voelde
ik alleen maar goed voor mezelf.
Want dat was niet goed voor de anderen.
Want dat was niet goed voor mezelf.

De Zondag is bij uitstek voor de ziel;
God weet met welke last ik nedekniel,
bezwaard met plichten op de harde bank,
of in de lauwerbos waar ik de verviel ..

Want na de veertig komt een ander zijn
dan leeft uw jengs een dubbele wederslag,
een stil en helder in de diepte droom
en een gebrokken in de scheidingslijn.

Pas op, uw preke wordt spredij een van Goden;
des heedes brek ons als de schapen weiden,
of - en se booit dat alle ogen blonken,
het spelhs betoog van een verneftig heiden

Uw ogen wandelen in historiebladen,
Uw oren niet minder op hekende raderen,
maar als gij opriet, loopt uw gang ten einde
in verelland waar gij het pad moet raden.

in een off ne drie d' volg mocht
wachten op de dag dat er niet meer
van oorlog was en dat de vrede was
vandaar mocht dan gedaan worden.

Gods wegen zijn een wonder labyrint
een wadste tuin, die wel bij huis begint
doch om er zonder vrees in te wandelen
moet man ook ontzorgt zijn als een kind.

Want want een veldwachter op een veld
Want want een veldwachter op een veld
Want want een veldwachter op een veld
Want want een veldwachter op een veld

Wanneer ik mij er rode mee versoen
dat weer de aarde kentert van selen
terwijl mijn Larts lag nederstukt als hooi,
dan klokt de merelkeel in 't stadplantsoen.

Der wereld loop drijf dese tot de daad
en gene dompelt hij in diep geraad,
om het even, zegt de derde, doan op denken,
men handelt nooit bij tyd en denkt te laat.

Aanlekompon over een bundel
Verzen, die waarschijnlyk tot
titel zal hebben:
De Nieuwe Dag.

die een nieuwe fase mit en na het
Herdenken inhoudt, vervuld is van
nieue hoop, overtuiging en
insicht.

De Inleiding zal gevormd worden
door een lang gedicht, dat een
spreekon (uit spreken) tot God is,
en dat ziel heten: Gebet in de
Schemering. (En wel. hoop is
geest. de Brief. (Ints'g 42)
worden.

Het is de bedoeling van deze
bundel een (gestalte) centrum
te maken, een 'systematische'
bundel, in nauwe samenzwering
met de levensverwachtingen, waarvan
de aanlekompon verslag
doen.

Mrt 1942
(De eerste voorzieningen zijn
al van begin van dit jaar)

De wil tot deze bundel is geboren uit een
nieuwe moed, een wil tot toekomst,
tot een voorbereide culturele doel-
name; een scheppende drift die
wrokelt in vertrouwen, dat Gods
plan, hoewel onnauwkeurbaar,
zeker is, en dat ik zelf daarin
een plaats heb.

Het inleidend gedicht moet beheiden:
een "uitgesproken" tussen de dichter
en God; uitgaant van uit de
vleeden Godservaring en over-
gaand in een nieuwe Godser-
varing op welke drempel ik nu
en van meer te staan.

De details van dit gedicht
kan ik slechts als nog ongescrewd
voorgevoel; zij mochten opkomen
uit de inzet en afloop volgens
de uit het onderbouwde opko-
mende, aansluitende harmonieën
en overgangen.

Zee de Brief, dat hij
een voorlopig opzomt

Mij staat onder meer voor de geest
een gedroëll, opgedrazen aan
Jaap v.d. W. die als 't ware van
zyn doodbed opstond; toen
hij 't mij berichtte, voldoedde
't eerst iets ranc' lente-woede,
een nieuw-sessoen? Dat
goedel is nog in me geborgd,
op een goede dag, maar nu
nederzettend in de avondende-
ring sal het vorm aannemen.
Al dese 'aansetten' tot een
gedricht skil ik mij voor liet
te niet even. Moge de toestand
van dese tyd' her niet ver-
storren! Tot op heden (9-3-41)
kan ik in de ruusje, late
avonden, de depressie oor
winnen in die groots stemming,
die een hoofdstoorn van dese
lundi sal moeten worden:
de nieuwe tijd, reg'dag? -

Op 12 Mr^t, '42 avonds ging mijn „verswillen“ in de richting van „die voor de goden uit mijn leven
gingen“, echter met het besef:
zij zijn er nadier eerst in gekomen.

3 Maart 13-'42 las ik van
Lou Salomé, in 't begin van
haar boekje over Rilke:

„Jem durch den Tod gezeichnet
nicht bloß ein Unsichtbar-
werden, sondern auch ein
neues „Invisibilität“ retten!“
Dit wiede ik uitdrukkend!

25-6-45: